

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Prolog til nordisk Musikfest

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Tredje Deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-idm140152135994640/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

— Forening, Forening, hvad var dog din Mening,
Du lukked jo op for den vingede Gud!
Dog skeet er forsilde — han *er* her den Lille —
spil op Musikanter, saa danser vi ud!

Prolog til nordisk Musikfest

4. Juni 1888.

Velkommen Venner, I fra Sverigs Dale,
fra Norges Fjelde, fra de danske Sletter —
hilsed' med Tonerne fra »*Elverhøj*»!
De Toner har en egen sælsom Saga —
og vil I lytte, skal jeg den fortælle!

Der var i gamle Dage en Mø saa favr og skjær,
hende maatte Alle laane Øre;
Hvad hed hun? *Folkevisen!* hun sang for Fjern
og Nær
om det Bedste, som Hjertet kan røre!
Paa Borgen var hun født, men i Klostret voxet til,
der leged hun, mens Nonnerne de sømme;
ved Kveld hun lytted til Havmandens Spil,
der lærte hun sit Strengespils Drømme!
Om Ungersvendens Elskov hun lagde Kvad paa
Kvad,
naar Kæmperne holdt Dyst, bandt hun Kransen!

Skjemte, det kunde hun ved Gammenbordet glad,
men front hun bøjede Knæ for Monstransen.

Hun sang om Svend Vonved, om Svend i Rosen-
gaard!

om Olaf! om Dovrekæmper bolde!

Hun sang om Dronning Dagmar, som rejser sig
af Baar!

om Havfru, om Lindorm og Trolde!

Hun kvad om Marsk Stig og om hans Døttre
smaa,

om Jungfrun, som skulle sig till Øttesången gå —
lærte sig af Lundens Nattergale

og de andre Fugle smaa, som tale!

Og Fuglevinger havde hun, den højbaarne Mø,

dem svang hun over Bjerg, over Dale —

og derfor har hun Hjemstavn paa hele Nordens Ø,

hun med alle Fugle smaa, som tale!

Men nye Slægter fødes, Sværdenes Klang

døves af Kartovernes Brummen;

Skjønjomfru gaar ikke til Ottengang,

og det tørrer i Vievands-Kummen.

Ej længer ved Hove er *Folkevisen* Gjæst,

hun maa fly til Hytten ved Stranden;

Vadmel maa hun slide, tjene som bedst —

syng op ved Borgerstu-Kanden.

— Aarhundreder rinde — hun er nær ved at dø,

sin Strengeleg hun taber af Haanden —

da finder nogle Lærde den fattige Mø,

skuér hendes Skjønhed i Aanden!